

Sanki Aşılmaz Yoldayım Garip Bir Diyardayım

— Yazan Adam · 30 Nisan 2013

Kimim, nereye gidiyorum

Hangi emel veya hülyanın yolcusu olmak için yol alıyorum

Neye mükredirim, kader muvanesinde nasıl bir akide üzerindeyim, ne kadar bilinçliyim

Boş ver dediğim, yaşamak için yalın bir tekdüzeliği seçtiğim karmaşanın niçin netliğinden çok beri ve biçareyim

Yanıma kim geldiyse

Derdi ve elemi içini titreten bir haldeyse, vurgun yemiş bir nefesse

Nasıl bir iştiyakla ve hassasiyetle onu dinlerim, duygulanır boyun bükerim, çareyse

Neden insanlar bu kadar bedbin ve bizar bir yüreğin yorgunluğunda yığılıp kalıyor, her canı en yakını sanıyor ve yakarıyor, keder dinecekse

Bir bankta yalnız oturuyorum

Bir genç bayan ve annesi yanıma oturdular, elbette rahattılar

Çaresiz yüksek sesle konuştukları için anlatılanları duymak zorunda kalıyordum

Hayıflandım, nezaketi ve edebi nasıl aradım, insan bu kadar futursuz olmamalı diye çaresiz kalktım ve ayrıldım

Akşam çalışmamı yapıp ayrıldım

Raylı sistem vağonunu bekliyordum, geldi ve yorulduğum için arandım

Nihayet bir genç halimin aksettirdiği vaziyeti anlamış olmalı ki yer verdi, teşekkür ederek biraz canlandım

Ve fakat sonraki duraktan binen üç genç kız, ayakta ve aralıkta konuşuyorlardı, okadar dalmışlardı ki, kimsenin rahatsız olabilecekleri konusunda duyarlı değildi, kendi adıma utandım

Mustafa CİLASUN